

Ahogy visszatekintünk a magyar női kézilabda bajnokság frissen befejeződött szezonjára, mondhatni az egyik szemünk nevet, a másik sír, a többi pedig boldog, hogy szemtanúja lehetett megannyi színvonalas és izgalmas összecsapásnak, ami után minden elfogultság nélkül kijelenthetjük: a magyar élvonal idén is a BL-sorozat fölé emelkedett!

A Siófok bombaformában kezdett

Nevetünk, mert **Orbán Annamária** második virágzását éli, a Siófokkal bombaformában kezdték a szezont, az ősz egyértelműen róluk szólt, hisz a KEK-ben is menetelésbe kezdtek. De sírunk, mert január elején tíz nap alatt három vereség is becsúszott, ami nagyon letörte a lendületüket. Két hónappal később kiszivárgott, hogy a sikerkovács

Golovin

nak kifele áll a szekere rúdja, ez rögtön még egy botlást eredményezett Debrecenben, illetve a KEK-ből is kiestek a Hypo ellenében.

Erden befejeződött egy korszak

Nevetünk, mert az utóbbi évek legszimpatikusabb csapata (Érd) nagyon mélyről küzdötte vissza magát és (a már említett váci segítséggel) idén is bejutott az elődöntőbe. Továbbá az EHF és a Magyar Kupában is négy közé verekedték magukat, utóbbiban bronzérmet szerezve. Sírunk, mert a tavaly elkezdett kisöprés most folytatódik, az ötéves sikeres periódus után a kezdeti keretből mindössze **Janurik** és **Kisfaludy** tart ki **Szabó** mellett, csodáljuk is ezért őket. Sírunk, mert szétszóródott egy szimpatikus és ütőképes keret, a színek, a név marad, de többé már nem lesz az a csapat.

Kovacs és Oguntoye belakta leendő otthonát

A bronzcsata nagyon simán kezdődött, de a vihar és áramszünet miatt szünetben lefújt meccset két nappal később újra kellett játszani. A csúszás nem osztott, nem szorzott, ugyanúgy öt gól volt az Érd előnye szünetre: az újvárosi Triscuk – Bulath páros bombázott rendületlenül, de az érdi fal jól blokkolt, ha pedig áthatolt a labda, Janurik hibátlanul őrizte kapuját, így nem is csoda, hogy a kilencedik percben született az első Kohász-gól. De közben az elakadt lövések

törvénytörően hozták a kontrákat, ami fekszik a bajnokság legjobb szélsőjévé avanszált **Krpe** nek,

aki termelte is a gólokat rendesen. A második félidőben Oguntoye is jól szállt be, hetest is védett, így nem férhetett kétség, hogy Érd előnnyel utazhat Újvárosba.

Mátéfi

lányai fogadkoztak nagyon, sokkal kombinatívabb játékkal rukkoltak elő, de az érdiek sem hagyták magukat, sőt, Oguntoye védesei után szünetre háromgólos előnyt alakítottak ki.

Aztán az öltözőben ragadtak, mert a Kohász 5-0-s periódussal megfordította az eredményt, de még időben ébredt a vendégcsapat, felváltva vezettek a felek, **Kovács** alaposan megszórta leendő csapatát, 80 mp-cel a vége előtt ismét kettővel ment az Érd. A Kohász nem hagyta annyiban, 2 mp-cel a vége előtt

Vincze

szélről egyenlített, így (mily meglepő, csakúgy mint tavaly mindkét meccsen!), büntetők döntöttek, hogy lesz-e harmadik meccs vagy Érd megvédi a bronzérmét. De ez nem volt kérdés (noha a hazaiak

[egyszer már örültek](#)

), mert Gridnyeva bizonyította, hogy nem csak a bajnoki mezőny legidősebb játékosa, hanem még mindig a büntetővégrehajtó réme, ezen a meccsen hatszor is! A szétlövésben Kovács Anna megdobta 750. érdi gólját,

Gridnyeva

megbabonázta

Takács

ot is, Érd pedig újból valahonnan a pokol gyomrából visszatérve diadalmaskodott. A bronzérmes csapatot szurkolóik fogadták saját csarnokában, ahol a saját készítésű érmekkel és

ajándékokkal díszítették fel és búcsúztatták a távozó kedvenceiket.

A finálé előtt az volt a kérdés, hogy a Fradi képes-e legyőzni önmagát, hisz ez az ezer sebből vérző Győr nagyon is verhető volt. A [népligeti összeecsapás](#) kísértetiesen hasonlított a márciusira: szünetre elhúzott a Fradi négy góllal, amit utána 7 perc alatt ledolgozott a címvédő. Csakhogy ezúttal nem érték be ennyivel,

Szeny

és

Kovacsics

tarthatatlan volt, de az volt Szucsánszki, Pena és Szamoránsky is, Martin pedig talán Lunde kisugárzásában bízott, mert hogy egyelőre nem volt formában, az biztos. Eközben a másik kapuban Tomasevics halmozta a bravúrokat, majd Szikorának sem tudtak betalálni szélről. Löke csak értetlenkedett, hogy merészelnek ellene fújni a bírók, a percek pörögtek a döntetlen állással, az utolsó percben két gólváltás is esett: előbb szerencsésen mindkét oldalon, majd Kovacsics és Szucsánszki bombája akadt be (utóbbi másfél mp-cel a vége előtt, de ezúttal is dicsérendő Vértén helyzetfelismerése!). A büntetők sem döntöttek az öt párbaj után, jöhetett a szétlövés, ekkor húzott nagyot Elek, cserélt a kapuban, Szikora pedig addig táncolt, hogy Korsós egy teniszlabdát sem tudott volna bedobni, a népligeti kapitány pedig megkoronázta élete meccsét (végre rászolgált a kapu mögül rendre felhangzó rigmusra: Szucsánszki egy kéz is királylány!), 16. góljával nyert a Fradi.

A győri meccsre úgy utazott a Fradi, hogy most vagy soha, hisz a kifacsart hazaiak nem tudnak egymás után kétszer úgy teljesíteni, mint a fővárosban, meg aztán ott van Tomori fogadalma, aki megígérte, hogy Győrbe távozása előtt még nyerni fog valamit a Ferencváros színeiben. S mivel azóta kiestek a KEK-ből és a Magyar Kupát sem sikerült elhódítani, nem volt más választása, mint győzelemre vezetni aktuális csapatát. Ennek megfelelően is kezdett: rátapadt Lökére, nem engedte labdához jutni, támadásban pedig az első adandó alkalommal beköszönt talpról, közben a rájátszásban **Szucsánszki** már legalább tucatszor találta meg Szamoránskyt a falban, gólt érően.

Mamoros ünnep a lépcsőházban

A győriek vendégszeretetét ezúttal is megtapasztalhatták a fővárosiak. Már a kupadöntőn is csak a Fradi-tábor alatti mobil lelátót tölték be, hogy a szurkolók ne férközhessenek a játékosok közelébe, ugyanígy jártak el most is a rendezők. A hivatalos ceremónia után a bajnokcsapat tagjai megpróbálták felmászni az őket végig űző-hajtó sereghez, végül a lépcsőházon keresztül támadták hátba őket, hogy nyolc év után együtt ünnepelhessenek bajnoki címet. Ki ne

emlékezne a 2007-es sikerre, amikor a lefújás után előzőnlőtték a pályát a fanatikus szurkolók. A pezsgős táncikálásról természetesen videófelvevételek is készültek.

{youtube}3WXAkpPfBIe{/youtube}

A szezon felfedezettje: Háfra Noémi

A Ferencváros 1999-es születésű játékosa Laura Steinbach távozása után került be a felnőtt keretbe. Első meccsein szükség volt a népligeti csapatra és szurkolóira jellemző pozitív hozzáállás: biztatták, noszogatták, dicsérték, vigasztalták, labdákkal tömték és éljeneztek! A szokásosnál rövidebb lámpaláz után Nóni berobbant, biztos kézzel osztogat, betör, hetest harcol ki, amit be is lő (a finálé büntető párharcában is magabiztosan értékesítette), blokkol, átlövéseket is vállal.

Másfél évtizeddel ezelőtt ugyanígy áradoztunk egy bizonyos **Görbicz Anita** nevű kislányról, azóta eléggé ismertté vált a neve... Még úgy is tele van energiával és lendülettel, hogy a felnőtt csapat mellett további három sorozatban érdekelt, hisz az NB1/B-ben, az ifjúsági és a junior bajnokságokban is szerepel, eddig 74 mérkőzésen 363 gólt szerzett. Csak így tovább!

Kitölti siófoki szerződését

Orbán Annamária 13 élvonalbeli szezonon van túl (2002 – 2011 Debrecen, 209 mérkőzés, 994 gól, 2011 – 2015 Siófok, 118 mérkőzés, 680 gól) és hiába volt már ezüstérmes, gólkirály, külső szemlélőként az egyik legsikeresebb szezonjának ítélem meg a tegnap befejezettet. Nem csak csapatkapitánya a Balaton-parti együttesnek, hanem a csapat motorja, szíve, lelke és a közönség kedvence. A Cápálányok téli botladozása megtörte az ő lendületét is, hisz addig vezette a góllövőlistát, végül a negyedik helyen végzett a 27 mérkőzésen szerzett 152 találataival. Első helyen **Nerea Pena** található 163 góllal, akit elméletileg

Tóth Gabriella

megelőzhet, hisz szombaton még van egy meccse, de kevés rá az esély.

„Még egy évig érvényes szerződéselem van, azt mindenképpen kitöltöm. A továbbiakról korai lenne most beszélni. Egyelőre élvezem a játékot, de a 60 perc már kezd sok lenni, pláne ilyen színvonalon. Az is motivál, hogy Dalmosetól megint újat tanulhatok, hisz a skandináv kézilabdából érkezett. Maximális hozzáállást követel, de teljesen más stílusban. A munka megszállottja, igazi örült" - nyilatkozta a tegnapi meccs után, majd belevetette magát a végtelen fotózkodásba és autogramm osztogatásba.

Ha június közepén Udvarhely utcáin összefutnak Annával, ne lepődjenek meg, hisz minimum egy hetet idén is itthon fog tölteni a családjával.